

موشک‌ها را اگر می‌خواستیم بخریم، قیمت معمولش چند صد هزار دلار بود، ولی اگر صد میلیون دلار هم پول می‌دادیم، کسی به ما موشک نمی‌داد. به ما فشنگ هم نمی‌فروختند چه برسد به موشک

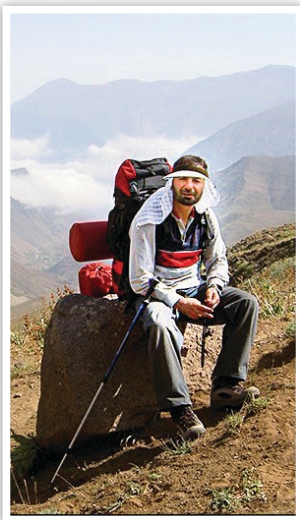

جوبیار خواهد شد» امروز چه نظری دارید؟ ایشان در جواب گفتند: «این دیگر جوی نیست، بلکه تبدیل به نهر شده است!» [۵]

قلقلک اراده‌ها؛ تلاش شهید طهرانی مقدم برای ایجاد تحرک در صنعت

اولین قراردادی که شهید طهرانی مقدم با بچه‌های وزارت دفاع بست در خصوص تعداد محدودی راکت بود. چون سوخت راکت‌ها پایدار نبود می‌گفتند هر وقت خواستید استفاده کنید به ما بگویید تا سوخت را به آن تزریق کنیم. اولین راکت‌هایی هم که برای تست بردیم، در یک میدان تیر در وسط کویر بود. دیده‌بان‌ها را در شعاع ۲۰ کیلومتری از آن نقطه‌ای که فکر می‌کردیم موشک اصابت کند، چیده بودیم اما تا چندین آزمایش، ما اصلاً هیچ‌کدام از این راکت‌ها را ندیدیم. یا پشت سرمان اصابت می‌کرد، یا قبل از برخورد به هدف در آسمان منفجر می‌شد، یا آن قدر انحراف زیاد بود که اصلاً آن را پیدانمی‌کردیم.

رفتیم پیش حسن و گفتیم: «این چه قراردادی است؟ به چه درد ما می‌خورد و چه ارزشی دارد؟». حاج حسن گفت: «ما اگر این قرارداد را نبندید و اگر این اعتماد به نفس را در دانشگاه و صنعت به وجود نیاوریم و اگر این مطالبه نباشد، هیچ وقت به

پایین بود؛ اما با جدیت کار را شروع کردیم. در آن روزها بسیاری از مقامات برای بازدید از روند کار آمدند. بدنه موشک شبیه یک استوانه بود. برخی از مسئولان که برای بازدید آمده بودند می‌گفتند: «اینها لوله ساخته‌اند و مدعی هستند که موشک می‌سازند!»

خرداد سال ۶۵ بود که آقای خامنه‌ای از مراحل طراحی و ساخت موشک‌های ضدتانک «تاو» بازدید کردند. در جریان آن بازدید گزارشی از روند کار به ایشان ارائه کردم؛ برخلاف اظهارات مأموس‌کننده برخی از مسئولان، رهبر انقلاب پس از بازدید از مجموعه گفتند: «اینجا چشمه‌ای جوشیده که بعدها تبدیل به جوبیار خواهد شد».

سال ۷۳ دوباره ایشان بازدیدی از مراحل نهایی کار داشتند که آن موقع من عرض کردم شما چند سال پیش گفتید: «اینجا چشمه‌ای جوشیده و بعدها تبدیل به